

udgifter til service m.v. i den her regerings tid er øget med i alt 22 mia. kr. fra 2001 til 2005 målt i faste priser. Så sagen er, at der også er kommet flere penge til netop at satse på øget velfærd på de forskellige områder.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det, der er afgørende, er jo, om de penge, der bliver givet til velfærd, følger med det behov, der er, og det er afgørende, hvordan man synes, at kagen skal fordeles i samfundet. Når der er en stor velstandsstigning, mener man så, at den primært skal gå til privatforbrug, så man eventuelt kan lave højere brugerbetaling for dem, der har råd, eller synes man, at en væsentlig del af velstandsstigningen i samfundet skal gå til vores fælles velfærd og til velfærd for alle?

Ministeren siger, at jeg foreslog 5 mia. kr. i lønforhøjelse på ældreområdet alene. Det ville være vældig flot, men 5 mia. kr. om året i lønforhøjelse er altså til alle de lavtlønnede offentligt ansatte. Det gælder også skolelærere, det gælder på sundhedsområdet, og det gælder politifolk og mange andre.

Kl. 16.25

Jeg vil gerne høre: Hvad er ministerens forslag til at stoppe nedslidningen og sikre, at der er tilstrækkeligt med arbejdskraft i fremtiden ud over, at der er afsat en pulje på 60 mio. kr. om året, som man kan søge? Hvad forestiller ministeren sig så helt konkret skal ske for at sikre den tilstrækkelige arbejdskraft i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg undrer mig blot over, at fru Line Barfod, når hun taler om, at en væsentlig del skal gå til fælles velfærd, så ikke vil anerkende, at 22 mia. kr. faktisk er en væsentlig del, der går til offentlig velfærd. Det er dog nogle penge, som faktisk i de her år er gået til yderligere initiativer inden for det sociale område m.v., altså også sundhed og skole. Det synes jeg er markant, men det ønsker man jo at se bort fra, kan jeg næsten høre på fru Line Barfod.

Mine forslag til, hvordan man kan stoppe nedslidningen, er som sagt en massiv indsats i forhold til arbejdsmiljøet, i forhold til det fysiske og det psykiske på arbejdspladsen. Der er det ikke bare 60 mio. kr. om året, men jo over 10 år samlet set 3 mia. kr., der er sat af i Forebyggelsesfonden. Det er et spørgsmål om arbejdstilrettelæggelse, nemlig at man der kan tage hensyn

til de individuelle ønsker og behov og være fleksibel. Og så er der endelig også anvendelse af ny teknologi på området.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er muligt, ministeren synes, at det er vældig imponerende, at priserne stiger lidt hvert år, og så stiger udgifterne til velfærden og beløbet, der bliver sat af, også. Men hvis man havde ladet den offentlige sektor følge lige så meget med i væksten i samfundet som den private sektor, så havde der alene i år været 8 mia. kr. mere til velfærd i kommunerne. Det er altså en væsentlig forskel. 8 mia. kr. ville have gjort en ret stor forskel ude i kommunerne, bl.a. på ældreområdet.

Ministeren bliver ved med bare at tale med runde ord om, at der nu er sat nogle penge af til nogle forskellige projekter om bedre arbejdstilrettelæggelse eller mere ny teknologi. Hvad er det helt konkret ministeren forestiller sig? Jeg har forstået det med de håndholdte computere. Men at holde i hånd kan en computer ikke klare. At vaske folk kan en computer heller ikke klare. Hvis man skal gøre rent, så er der rigtig meget, som maskinerne heller ikke kan klare. Forestiller ministeren sig, at vi reelt kan gøre noget ved nedslidningen uden at sikre, at man får mere tid, altså at vi får ansat nogle flere?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det glæder mig, at fru Line Barfod nu anerkender, at der rent faktisk er gået ekstra 22 mia. kr. til velfærd i de senere år, og at der også er afsat 3 mia. kr. i Forebyggelsesfonden til anvendelse i de næste 10 år.

Hvad angår det, jeg forestiller mig i forhold til ny teknologi, så synes jeg jo, at de håndholdte computere er et rigtig godt eksempel på noget, der sparer arbejde og kan være med til at gøre det nemmere. Jeg synes, at vi skal prøve at køre videre med forsøg på det område for at se, hvad vi kan lave af arbejdsredskaber, der kan lette. Det kan være intelligente kørestole, det kan være støvsugere, der selv kan finde ud af at støvsuge osv. Der kan være masser af ting, som kan være med til at gøre arbejdet lettere, og det vil netop give mere tid til den nære omsorg og til det plejebestand, det er, hvis man kan få løst nogle af de praktiske ting. Så det synes jeg da er oplagt som noget af det, man også skal prøve at kigge nærmere på.